

Dagerotypos_0003.otf

Dagerotypos

Raz okolo tretej hodiny populárni videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a cieľovalo ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknatý povedal: „Če ja, Páne?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužný vyzstúpili pred Božiu tvárou a on si ma ne spomienal. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s priamejším Peterom býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvech slučkov a mäbočného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a pošiel ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízali sa k mestu, Peter vyziel okolo poludnia na strechu modlitby sa. Keď vyzhladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vystreženia. Videl otvorené mäbo a zostupovať akúsi mŕdžľa, ako veľké prestieradlo, spustené za ťažkou rohú na zem. Boli u nej všetky druhy štvrtnásobcov, zemoplašcov a neberké vŕtacevo. I naznel mu hlas: „Peter, vstan, zavíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijaký činom, pane, ned som milky nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu okval znova, druhý raz: „že Boh ešte, ty nemáš všetky poškvrenené.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola mŕdžľa vknatá do ruky. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimona a Petera. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s priamejším Peterom. Ako Peter prenájhal o videní, Ducha mu povedal: „Hľadajú ďa traja muži. Vstan teda, zid’ delu a bez vŕtania chod’ s nimi, lebo sora ich ja pošiel.“ Peter kŕšiel k rukou a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oti povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vyzdváva svädectvo, dostať počyn od sväteho anjela aby si ďa pozval do domu a vyzpocel tvoje slová.“ Zavolal ich teda dom a pokostil. Na druhý deň vstal a zid’ s nimi a nieskortá bratia z Joppe ho spravádzali. V ďalšom deň prišiel do Česarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyziel v ústrezy, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len ľudov.“ Ako sa s ním rozprával, vyziel domu a mašiel tam manuho ukromiadenej. I povedal im: „Vyziete, že ďid sa mestne spoločiť“ ani stratenú s cudskejcom. Ale mene Boh ušakal, že nemá nikoho nazývať poškvreneným alebo nečistým ľudovcom. Preto sora prišiel bez vŕtania, keď ste ma pozvali. A pýtala sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to ťažkí dni práve v tuto hodinu, čo sora sa o tretjú hodinu populárni modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyzlyčaná a Boh si spomienal na tvoje almužnú. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s priamejším Peterom; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned sora poslal po teba a ty si dobre urobil, že si pripísel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vyzpoceli všetko, čo ti Pán príkázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznamavam, že Boh menadžra nikomu, ale v každom márode mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Šízenom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrz Ježiša Krista; on je Pánom všetkých! Vyziete, čo sa počnúť od Galilejských krstov, ktorých klásal Ján, diaľo po celej Judei; ako Boh posnažil Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkých, čo urobil v judejskej krajině i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa ujaval – nie všetkámu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred urobil, nám, čo sme s ním po jeho zmrávky vstáli jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu klásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za svedca živých i mŕtvych. Teraz vyzdvájaj všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaholne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriecky, čo pribíja s Peterom, ťažli, že sa dar Duša Svätého vyzial aj na pekanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velať sa Bohu. Vtedy Peter povedal: „Môžete ešte nieskto zábraniť, aby boli vedeni pokrstení tí, čo dostali Dušu Svätého tak ako my?“ A rozhádzal ich pokrstat v meno Ježiša Krista. Peterom ho prosili, aby u nich nieskôrko dnu kostal.